URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

WARSZAWA Nr 10 (4) 30 LIPCA 1949

TREŚĆ:

84.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 28 czerwca 1949 r.

w sprawie reorganizacji Wydziałów Odbudowy w Urzędach Wojewódzkich i referatów odbudowy w starostwach powiatowych

(L. dz. GM/1/1363/49)

Na podstawie art. 1 i art. 6 ustawy z dn. 27 kwietnia 1949 r. o utworzeniu urzędu Ministra Budownictwa (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 216), §§ 1, 3, 6 i 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 12 maja 1949 r. w sprawie zakresu działania Ministra Budownictwa (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 217) oraz art. 35 i art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 80, poz. 555) i § 39 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 13 sierpnia 1931 r. w sprawie organizacji urzędów wojewódzkich oraz trybu załatwiania spraw w tych urzędach (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 611) zarządza się co następuje:

§ 1.

Istniejące dotychczas wydziały odbudowy w urzędach wojewódzkich oraz Grodzki Wydział Odbudowy przy Zarządzie Miejskim m. Łodzi i powiatowe referaty odbudowy otrzymują nazwę:

a) Wydziałów Budownictwa w urzędach wojewódzkich oraz Grodzkiego Wydziału Budownictwa przy Zarządzie Miejskim m. Łodzi.

b) referatów budownictwa w starostwach,

§ 2.

Z zakresu działania wydziałów budownictwa przekazuje się do innych wydziałów urzędów wojewódzkich sprawy:

Zarządu Nieruchomości Państwowych, sprawy związane z wykonaniem dekretu z dn. 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 259), w sprawie grobownictwa wojennego, przedsiębiorstw, urządzeń i zakładów użyteczności publicznej oraz sprawy terenów zielonych z wyłączeniem spraw nadzoru techniczno-budowlanego w wymienionych dziedzinach.

§ 3.

W związku z tym personel Wydziału Odbudowy, który dotychczas załatwiał sprawy przekazane Ministerstwu Administracji Publicznej oraz dotychczas używany przez ten personel inwentarz przechodzi do właściwych Wydziałów Urzędu Wojewódzkiego.

W szczególności personel „Oddziału Gospodarki Domów Mieszkalnych i Zarządu Nieruchomości Państwowych“, utworzonego zarządzeniem Ministra Odbudowy z dnia 25.I. 1949 r. (Dz. Urz. Min. Odbudowy Nr. 2, poz. 6), załatwiający sprawy gospodarki domów mieszkalnych przechodzi do Wydziału Samorządowego Urzędu Wojew., a personel załatwiający sprawy Zarządu Nieruchomości Państwowych — do Wydziału Ogólnego, w którym tworzy się oddział Zarządu Nieruchomości Państwowych.

Sprawy grobownictwa wojennego wraz z personelem je załatwiającym przechodzą do Wydziału Społeczno-Politycznego.

Personel załatwiający sprawy przedsiębiorstw i zakładów użyteczności publicznej z wyłączeniem spraw nadzoru techniczno-budowlanego oraz załatwiający sprawy terenów zielonych przechodzi do wydziału samorządowego Urzędu Wojewódzkiego.

§ 4.

Sprawy przejęte przez Ministerstwo Administracji Publicznej, a należące do właściwości starostw powiatowych, będą aż do odwołania załatwiane przez referat budownictwa w starostwie.

§ 5.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 28 czerwca 1949 r.

Minister Budownictwa: **M. Spychalski**

Minister Administracji Publicznej: **W. Wolski**

85.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 12 lipca 1949 r.

w sprawie zmiany miejsca pracy pracowników Resortu Budownictwa.

(L. dz. G.M/1/3434/49).

1. Użyte w niniejszym zarządzeniu określenie „jednostki gospodarcze" oznacza wszelkie przedsiębiorstwa podległe bezpośrednio lub pośrednio Ministerstwu Budownictwa oraz Zakład Osiedli Robotniczych i Dyrekcje Osiedli Robotniczych, zaś określenie „jednostki administracyjne" oznacza wszelkie inne organa i instytucje podległe Ministerstwu Budownictwa.

2. Przez „przejście pracownika" rozumie się zmianę pracodawcy w okresie dwóch lat od chwili rozwiązania stosunku służbowego (umowy o pracę).

3. Przejście pracownika jednostki administracyjnej do jednostki gospodarczej wymaga uprzedniej zgody Ministra Budownictwa.

4. Zgoda Ministra Budownictwa jest również wymagana na wystąpienie o zatrudnienie w jednostkach gospodarczych pracowników z Banku Gospodarstwa Krajowego i jego Oddziałów.

5. Zgody kierownika jednostki gospodarczej wymaga:
   a) przejście pracownika do innej jednostki gospodarczej,
   b) przejście pracownika do jednostki administracyjnej.

6. Przyjęcie pracownika do pracy wbrew przepisom niniejszego zarządzenia uważane będzie za naruszenie obowiązków służbowych szefa działu personalnego oraz kierownika jednostki gospodarczej.

7. Niniejsze zarządzenie stosuje się zarówno do pracowników, których stosunek służbowy ma charakter publicznoprawny, jak i do zatrudnionych na podstawie umowy o pracę.

8. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister: **M. Spychalski**

86.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 21 lipca 1949 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w sprawie utworzenia Wydziałów Planowania Miast i Osiedli w urzędach wojewódzkich

(L. dz. G.M./1/3452/49)

Na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 1949 r. o utworzeniu urzędu Ministra Budownictwa (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 216) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W urzędach wojewódzkich tworzy się Wydziały Planowania Miast i Osiedli.

§ 2.

Zakres działania Wydziałów Planowania Miast i Osiedli obejmuje:

1) sprawy, które do dnia 13 maja 1949 r. należały do właściwości regionalnych dyrekcji planowania przestrzennego, a na podstawie § 4 ust. 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 maja 1949 r. w sprawie zakresu działania Ministra Budownictwa (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 217) nie przeszły do zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i organów jej podległych oraz
2) sprawy, które będą przekazane Wydziałom Planowania Miast i Osiedli na podstawie § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów wymienionego w pkt. 1).

§ 3.

Wydziały Planowania Miast i Osiedli przejmują sprawy, określone w § 2, a pracownicy zniesionych regionalnych dyrekcyj planowania przestrzennego załatwiający te sprawy, przechodzą do Wydziałów Planowania Miast i Osiedli.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1949 r.

Minister Budownictwa: **M. Spychalski**

Minister Administracji Publicznej: **W. Wolski**

87.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 21 lipca 1949 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w sprawie utworzenia w urzędach wojewódzkich Działów Budownictwa i powołania Wojewódzkich Komisyj Architektoniczno-Budowlanych.

(L. dz. G.M./1/1416/49)

Na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 1949 r. o utworzeniu urzędu Ministra Budownictwa (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 216) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Tworzy się w urzędach wojewódzkich Działy Budownictwa.
2. W skład Działu Budownictwa wchodzą: Wydział Planowania Miast i Osiedli, Wydział Pomiarów i Wydział Budownictwa.

§ 2.

1. Na czele Działu Budownictwa stoi Dyrektor Działu, mianowany przez Ministra Budownictwa na wniosek Wojewody.
2. Jeżeli Dyrektor Działu jest inżynierem architektem, wówczas używa obok tytułu „Dyrektor Działu" tytułu „Architekt Wojewódzki".

§ 3.

1. Powołuje się Wojewódzkie Komisje Architektoniczno-Budowlane, mające za zadanie wydawanie opinii w sprawach należących do właściwości wojewody, jako władzy budowlanej.
2. Zarządzenie Ministra Budownictwa określi skład, szczegółowy zakres działania i regulamin Wojewódzkich Komisji Architektoniczno-Budowlanych.
3. Wojewódzkie Komisje Architektoniczno-Budowlane kierują się w zakresie zasad architektonicznych wytycznymi Rady Architektury i Budownictwa przy Ministrze Budownictwa.

§ 4.

1. Przewodniczącym Wojewódzkiej Komisji Architektoniczno-Budowlanej jest z urzędu Architekt Wojewódzki.
2. W przypadkach, w których kierownikiem Działu Budownictwa w urzędzie wojewódzkim nie jest inżynier archi-

tekt, przewodniczącego Komisji powołuje Minister Budownictwa na wniosek Wojewody.

§ 5.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1949 r.

Minister Budownictwa: **M. Spychalski**
Minister Administracji Publicznej: **W. Wolski**

88.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 21 lipca 1949 r.

wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Administracji Publicznej w sprawie powołania Delegatów Ministra Budownictwa dla koordynacji prac przedsiębiorstw budowlanych.

(L. dz. G.M./1/3494/49)

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 1949 r. o utworzeniu urzędu Ministra Budownictwa (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 216) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Dla koordynowania prac przedsiębiorstw budowlanych na obszarze województwa, podległych Ministrowi Budownictwa oraz przedsiębiorstw budowlanych, nadzorowanych przez Ministra Budownictwa, powołuje się Delegatów Ministra Budownictwa.
2. Delegatami Ministra Budownictwa są Dyrektorzy Działów w urzędach wojewódzkich.

§ 2.

Do zakresu działalności Delegata Ministra Budownictwa należy:

1. bezpośredni nadzór nad niezespolonymi z władzami administracji ogólnej organami podległymi Ministrowi Budownictwa, nad organami terenowymi zakładów i przedsiębiorstw państwowych, nad spółdzielniami produkcyjno-budowlanymi;
2. koordynowanie działalności organów i instytucji wymienionych w pkt. 1, związanej z realizacją Państwowego Planu Inwestycyjnego.

§ 3.

W przypadkach uzasadnionych zakresem pracy Delegata Minister Budownictwa może utworzyć — jako jego organ pomocniczy — Biuro Delegata.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1949 r.

Minister Budownictwa: **M. Spychalski**
Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego **H. Minc**
Minister Administracji Publicznej: **W. Wolski**

89.

OKÓLNIK Nr. 20

z dnia 12 lipca 1949 r.

o stosowaniu cegły rozbiórkowej i cegły sitówki.

(L. dz. IV/1/487/49).

W uzupełnieniu okólnika Nr. 1 z dn. 19.I.49 r. (Dz. U. Min. Odb. Nr. 1, poz. 5) i wobec mylnej niekiedy interpretacji tegoż, Min. Budownictwa wyjaśnia co następuje:

1) Wymaganie kontroli wytrzymałości cegły rozbiórkowej w myśl przepisu cytowanego okólnika nie tylko nie dyskwalifikuje, lecz — przeciwnie — umożliwia zużytkowanie nawet gorszych jej rodzajów, pod warunkiem dobrania wytrzymałości cegły i zaprawy do istniejących w murze naprężeń. W tym celu, jeśli wytrzymałość cegły nie odpowiada wytrzymałości normowej, należy zastosować **mocniejszą zaprawę,** której wytrzymałość ustala się na podstawie przeliczenia dopuszczalnych naprężeń w/g wzoru p. 1, PN/B-182 dla uzyskania potrzebnej wytrzymałości murów.

2) Wznoszenie ścian z cegły formatu niemieckiego w myśl wytycznych powołanego okólnika nie powinno z reguły powodować wykonywania grubszych murów, aniżeli to wynika z wymiarów cegły, jak również nie powinno powodować zwiększania standartów powierzchniowych.

Dokumentacja techniczna winna uwzględniać grubość murów w zależności od formatu cegły z jakiej mają być wznoszone mury.

W wypadkach, gdy zmiana grubości murów zachodzi w trakcie realizowania projektu, należy dążyć do zachowania standartów powierzchniowych przez wprowadzenie korekty do projektu, polegającej na zachowaniu głównej linii zabudowy i odpowiednim przesunięciu pozostałych linii zabudowy.

Zarazem Ministrestwo Budownictwa zarządza, iż z wyjątkiem fundamentów należy na równi z cegłą pełną stosować cegłę sitówkę, posiadającą te same własności mechaniczne i zakres stosowalności co i cegła pełna przy lepszych własnościach termicznych. Zwraca się również uwagę na konieczność szerokiego stosowania cegły dziurawki grubościennej.

V-Dyrektor Departamentu Technicznego: **M. Krajewski**

90.

OKÓLNIK Nr. 21

z dnia 16 lipca 1949 r.

w sprawie dalszych oszczędności w zużyciu drewna dla celów budowlanych.

(L. dz. D.IV/1/73/49).

Celem uzyskania dalszych oszczędności w zużyciu drewna w budownictwie Ministerstwo Budownictwa zarządza co następuje:

1. Do czasu opracowania i wejścia w życie normy P.K.N. na deski podłogowe należy stosować na białe podłogi deski sosnowe, świerkowe i jodłowe o wymiarach i tolerancjach określonych w okólniku Nr. 3/49 (Dz. Urz. M. Odb. Nr 2, poz. 9) klasy jakości III i IV w/g normy PN-B/-442 i 443 z dopuszczeniem wszystkich wad w granicach klas, lecz z wyeliminowaniem pęknięć czołowych desek.

2. Wszystkie materiały drzewne, używane do konstrukcji pomocniczych, winny być wielokrotnie używane i ściśle ewidencjonowane, a konieczne odpady powstałe przy rozbiórkach winny być wykorzystane w miarę możności na sporządzanie elementów drugorzędnej jakości, jak: drzwi piwniczne, ogrodzenia; ewentualnie sprzęt budowlany, jak: skrzynie, kozły itp.

3. Wszelkie przepierzenia piwniczne, strychowe itp., szczelne bądź ażurowe, należy z reguły wykonywać z materiałów niedrewnianych (elementów z lekkich betonów, cegły itp.). Drzwi do piwnic, strychów itp należy wykonywać w miarę możliwości jako bezfutrynowe, używając dla tych celów drewno wysortowane z deskowań i pomocniczych konstrukcji drewnianych.

4. Ogrodzenia placów budowy należy wykonywać na szkielecie z okrąglaków i rygli z desek okorkowych z drewna iglastego (sosnowego, świerkowego lub jodłowego). Należy przy tym z reguły stosować ogrodzenia przenośne w/g wytycznych opisu technicznego publikowanego w czasopiśmie „Inżynieria i Budownictwo" Nr. 3 z 1949 r.

5. Przy wykonywaniu deskowań (form) dla elementów i konstrukcyj żelbetowych i betonowych należy przestrzegać:

a) wykorzystania statycznego przez racjonalne dobranie

przekrojów grubości drewna oraz właściwe rozmieszczenie rygli i stempli,

b) normalizacji elementów dla wielokrotnego ich użycia,

c) stosowania metod deskowania umożliwiających częściowe rozdeskowanie konstrukcji bez naruszania deskowań wymagających dłuższego pozostawania w konstrukcji.

d) zatrudniania wykwalifikowanych robotników do rozbierania deskowań i stemplowań,

e) stosowania środków zabezpieczających deskowania przed przyleganiem betonów.

Zabezpieczenie deskowań przed przyleganiem betonu osiągnąć można przez:

a) silne moczenie deskowań przed zabetonowaniem konstrukcji,

b) posypanie deskowań miałkim piaskiem wilgotnym,

c) w wyjątkowych wypadkach uzasadniających zwyżkowe koszty, można stosować jako skuteczne metody — deskowania gładkie lub też smarowanie deskowań niegładkich mlekiem cementowym bądź mydłem szarym.

Należy natomiast unikać:

a) betonowania na suchym deskowaniu,

b) smarowania deskowań olejem maszynowym i innymi tłuszczami powodującymi złe przyleganie tynków do betonu.

c) deskowań o bardzo szorstkich powierzchniach.

V-Dyrektor Departamentu Technicznego: **M. Krajewski**

91.

OKÓLNIK Nr. 22

z dnia 13 lipca 1949 r.

w sprawie sprawdzania obliczeń statycznych przy zatwierdzaniu projektów robót budowlanych.

(L. dz. BA-2/4134/49)

W związku z potrzebą przyspieszenia i usprawnienia postępowania, związanego z zatwierdzaniem dokumentacji technicznej dla budowlanych inwestycji państwowych oraz biorąc pod uwagę trudności badania obliczeń statycznych, wynikające z braku potrzebnych sił technicznych w państwowej służbie budowlanej, Ministerstwo Budownictwa zarządza, co następuje:

1. obliczenia statyczne stanowiące integralną część projektów robót budowlanych, opracowane przez Centralne Biuro Projektów Architektonicznych i Budowlanych i sprawdzane przez Biuro za pośrednictwem drugiego statyka, którego podpis z klauzulą sprawdzenia znajduje się na końcu obliczeń, nie podlegają ponownemu badaniu merytorycznemu w trakcie zatwierdzania projektów;

2. sprawdzanie niepodlegających pod pkt. 1 obliczeń statycznych w zakresie państwowych robót budowlanych należy zlecać statykom miejscowym, których lista została złożona Ministerstwu Budownicwa na wezwanie z dnia 7 kwietnia 1949 r. L. dz. V/1-956/49, a wynikłe stąd koszty nieprzekraczające 30% należności za wykonanie obliczeń pokrywać należy z § 13 Dz. II budżetu bieżącego, wzywając równocześnie inwestora do zwrotu wydatkowanej kwoty i wpłacenia jej na wznowienie wymienionego kredytu — z właściwych kredytów inwestycyjnych;

3. osoby sprawdzające obliczenia statyczne w myśl pkt. 1 i 2 należy szczegółowo pouczyć o obowiązujących przepisach materialnych i oszczędnościowych w zakresie robót konstrukcyjnych oraz zwrócić im uwagę na ich odpowiedzialność karną i cywilną za wszelkie niewykazane przy sprawdzeniu wady obliczeń ,które mogą spowodować zagrożenie bezpieczeństwa lub faktyczne straty Skarbu Państwa, a z pouczenia tego spisać protokół.

Za Ministra: **Roman Piotrowski**
Podsekretarz Stanu

KOMUNIKAT

Ministerstwo Budownictwa przypomina, że w dniu 4 kwietnia 1949 r. rozesłane zostało przez Departament Budownictwa Ministerstwa Odbudowy pismo okólne L. dz. 5506/3/49, w którym zalecono możliwie wszechstronne wykorzystanie wytycznych warunków technicznych produkcji i montażu stropu DMS, jako podstawy do jak najszerszego rozpowszechnienia stropów z elementów składanych, co stanowić będzie poważny postęp na drodze unowocześnienia metod budownictwa. Wszelkie uwagi krytyczne, jak i materiał w tym zakresie nadsyłać należy do I.B.B.

W Dz. U. R. P. Nr 38 z dn. 28 czerwca 1949 r. zostały ogłoszone:

1) pod poz. 274 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 maja 1949 r. w sprawie nadania statutu organizacyjnego Funduszowi Gospodarki Mieszkaniowej,

2) pod poz. 275 — rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1949 r. w sprawie organizacji, składu i sposobu postępowania Państwowej Komisji Lokalowej i wojewódzkich komisji lokalowych.

W Monitorze Polskim Nr. A—41 z dn. 1 lipca 1949 r. zostały ogłoszone zarządzenia Ministra Budownictwa:

1) pod poz. 569 — z dnia 17 czerwca 1949 r. o zmianie zarządzenia Ministra Odbudowy w sprawie powołania Dyrekcji Osiedli Robotniczych w Kielcach,

2) pod poz. 575 — z dnia 18 czerwca 1949 r., wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu o zmianie zarządzenia z dnia 13 czerwca 1947 r. o utworzeniu państwowych przedsiębiorstw.

W Monitorze Polskim Nr. A—43 z dnia 11 lipca 1949 r. zostały ogłoszone:

1) pod poz. 585 — uchwała Rady Ministrów o dostarczaniu mieszkań zastępczych w przypadkach związanych z realizacją planu inwestycyjnego,

2) pod poz. 587 — zarządzenie Ministra Budownictwa z dnia 4 lipca 1949 r. o upoważnieniu podległych organów do udzielania zamówień osobom, niewymienionym w § 8 rozporządzenia z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych,

3) pod poz. 588 — obwieszczenie Przewodniczącego Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy z dn. 2 lipca 1949 r. o uchwaleniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów przy ul. Potockiej.

Warunki prenumeraty Dz. Urz. Min. Bud.: prenumerata roczna — 600 zł. lub półroczna — 300 zł. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu dziennika. Wszelkie należności za Dziennik Urzędowy należy wpłacać na konto czekowe P.K.O. w Warszawie Nr I — 1683 — „Ministerstwo Odbudowy — Wydawnictwa".

Redakcja i Administracja, Ministerstwo Budownictwa. Warszawa, Al. Stalina 26. **Cena zł 25**

Druk PWZG Warszawa, Tamka 3. Zam. 2781. B-83602